

[Rasmussen (Gylling).]

tøren kan deltage i et saadant Arbejde indenfor et andet Aktieselskab, der knytter sig til Banken.

Den Paragraf, der har givet Anledning til de største Betæneligheder, ikke alene gennem Udtalelser, der er fremkommet her fra Ordførerne, men ogsaa naar man har talt om Bankloven ude i Landet, er § 12 med Hensyn til Engagementernes Størrelse i Forhold til Bankens Egenkapital.

Jeg ser paa det ligesom den højtærede Minister saaledes, at det er rigtigt, at det er de store Engagementer, der i de fleste Tilfælde har været de afgørende ved Bankernes Sammenbrud. Det har gerne været saaledes, at til at begynde med var det Bankerne, der regerede de store Engagementer, men i Løbet af forholdsvis kort Tid er det blevet disse Engagementer, der regerede Banken, og det skulde ikke gerne være saaledes. Derfor hilser vi med Glæde, at Lovforslaget tager Sigte paa efter en fornuftig Tid at nedbringe disse Engagementer.

Jeg tror, at mange Banker til syvende og sidst vil hilse noget saadant med Glæde. Naar en Bankdirektør staar og kan paavise, at det er absolut nødvendigt at bringe disse Engagementer ned, fordi de er ulovlige, vil han staa stærkere overfor saadanne Engagementers Indhavere og kan bedre trykke dem ned til den Størrelse, som er nødvendig.

Det er sagt, at det ikke alene er Engagementets Størrelse, det drejer sig om, men i endnu højere Grad Sikkerheden. Og det er ogsaa rigtigt; men man har jo set, hvorledes Sikkerheden kan være til Stede eet Aar og forsvundet det næste. Jeg kan derfor fuldt ud slutte mig til den højtærede Ministers Synspunkt, at det er nødvendigt, at disse Engagementer i nogen Grad staar i Forhold til Egenkapitalens Størrelse.

Jeg vil gerne i denne Forbindelse pege paa, hvad ogsaa enkelte andre Talere har været inde paa, Andelsselskaberne, Kommuner, Svineslagterier og andre store Andelsforetagender, hvor Soliditeten er fuldt ud til Stede enten i Form af Kapitalindskud paa visse Tider, eller hvor der kan være fuld Garanti gennem det solidariske Ansvar. Jeg maa mene, at det ogsaa er Lovens Mening, at sligt ikke kommer ind under den nævnte Betragtning. Ellers vil det grumme let kunne medføre, at en mindre Bank, f. Eks. i en Købstad, hvor der findes et stort Slagteri eller en anden stor Virksomhed, nødes til at lade disse store og ret indbringende Kunder gaa over til Hovedbankernes Finansiering. Og det er jo ikke de Folks Mening, der driver Banken i den vedkom-

mende Egn, og heller ikke de Menneskers Mening, der staar bagved disse Virksomheder.

Med Hensyn til § 15, der omhandler Revisionsforholdene, kan jeg ogsaa udtale min Anerkendelse af, at disse Forhold kommer ind i en saadan Gænge, at man med Tryghed kan bygge paa Revisionsbetænkningen. Men jeg vil gerne pege paa, at man jo ogsaa har dygtige lokale Revisorer, og det har jo ogsaa sin Betydning, at de fremdeles er knyttede til Banken, ikke blot fordi de kan være dygtige Revisorer, men ogsaa fordi de ad anden Vej kan gøre sig gældende til Fordel for Bankens Virksomhed. Jeg har i den Forbindelse tænkt paa, og jeg har ogsaa hørt andre udtale lignende Tanker, om der ikke kunde oprettes et kortere Kursus for Revisorer, hvorved virkelig Indsigt og Plan for Revisoararbejde ogsaa kunde komme dem til gode, der ellers ikke har de fornødne Kvalifikationer til at paatage sig saadanne Opgaver.

Jeg skal ikke komme ind paa nogen lang Drøftelse af de andre Paragraffer i Lovforslaget. De allerfleste mener jeg paa egne og mit Partis Vegne at kunne give min Tilslutning. Lovforslaget har jo faaet en ret velvillig Behandling, og man maa derfor vel kunne regne med, at det kan blive færdigt i denne Samling. Jeg har nok hørt, at det tidligere er sagt, at det ikke kunde lade sig gøre. Men da man fra alle Sider indrømmer, at Lovforslaget er vel underbygget og vel gennemarbejdet, skulde det vel ikke være umuligt for Rigsdagen at gennemføre det i denne Samling. Den Banklov, vi har, er alt andet end tilfredsstillende. Og selv om man maaske har Lov til at tro, at Banksammenbrudenes Tid i det væsentlige er forbi, er der ingen Sikkerhed derfor.

Jeg vil ønske den højtærede Minister, at han maa have den samme heldige Haand til at faa Lovforslaget gennemført, som jeg synes han har haft ved Udarbejdelsen af det. Jeg tror, at Gennemførelsen vil blive hilst med Glæde, ikke alene i Bankkredse, hvad jeg mener ogsaa har sin Betydning — jeg mener, at vi har Vidnesbyrd om, at det vil have sin Betydning —, men ogsaa i Befolkningen, saaledes at den Tillid, der desværre er blevet rokket saa stærkt overfor Bankvirksomheden, i nogen Grad kunde blive genrejst.

At Bankerne har en stor Opgave, kan man jo ikke nægte. Det Erhvervsliv, som de finansierer og støtter, og som de til daglig arbejder med, er i høj Grad interesseret i, at det kan stole paa, at Bankerne finansielt set er sikre, saa at de